

glasuje. Sram ga bodi tolikega odpada! Na mesto umrlega dr. Koste so za deželnega odbornika združeni nemčurji in Mladoslavenci izvolili — dr. Zarnika.

Tirolci so sklenili, da njihovi poslanci ne pojdejo več v državni zbor na Dunaj!

Ogerski minister Tizsa zbira in pomnožuje liberalno stranko, ter že sedaj priprave dela, da njej pri prihodnih volitvah pomaga do zmage. A tudi konservativci so se začeli gibati in se zbirajo okoli barona Sennyey.

Vnanje države. Prusi so neki vendar letos že namislili mahniti po Francozih, da njih po novi vojski popolnem pobijejo. Nemško cesarstvo se je namreč začelo bati, ker Francoski hitro celijo rane, ki jih je pred 4 leti dobila. Vendar ruski cesar, ki je obiskal nemškega v Berlinu, je novo vojsko zabranil, pa na kako dolgo? Poprej ali selej se bodo Francozi in Nemci vendar zopet prav strahovito zgrabili. Sicer pa v Evropi gotovo ne bo miru, dokler ošabnega Prusa ne ponižajo. —

Na Francoskem zboruje zopet državna zbornica, toda veliko bolj mirno, kakor poprej.

Blizo angleške dežele na morji je atonila ladja s 312 ljudmi, ki so se vsi potopili.

V izhodni Indiji je pogorelo veliko mesto Pišaver, više 12.000 ljudi je brez strehe.

Za poduk in kratek čas.

Sveto leto.

S. Kar je po težavnem potu trudnemu potniku hladna senca zraven bistrega vrelca, kder si odpočije, svojo žejo pogasi in se tako zopet poživí, to bi moralo biti po teku burnih let v duhovnem obziru vernemu Kristjanu sveto leto. Naj bi si počinol v njem od posvetnih homatij, ter svojo dušo okrepil po milosti božji za boj življenja. Zato je sveto leto čas, v katerem sv. katoliška Cerkev iz v njej založenega in njej izročnega zaklada Kristusovih zasluženj in gnađ svojim vernim v obilniši meri, kakor in da, duhovne dobrote ponuja in deliva.

Tako leto je letošnje 1875. Mnogim bo gotovo v poduk in v spodbudo služilo, da se dušnih dolžnostij svetega leta z večim vspehom udeležijo, ako izvejo, kako se je začelo, kako se je obhajalo in kako bi se imelo letos obhajati.

Prvotni začetek svetega leta moramo brez dvombe iskati v Mojzesovi postavi, kder beremo: „In sedmi mesec deseti den tega meseca trobi s trobento ob času spravave po vsej vašej deželi. In posvečuj petdeseto leto in ga naznani za odpustek vsem prebivalcem svoje dežele; zakaj to je sveto leto“. III. Mojz. 25, 9, 10.

Ker se je sveto leto naznanjalo s trobentami, ki so bile iz rogov, v judovskem jeziku jobel, imenovali so že Judje sveto leto jubilej, kakor se tudi še zdaj imenuje.

Svetega leta je bilo Judom prepovedano vsako poljsko delo; judovski sužnji so to leto bili izpuščeni, ter postali prosti; vsa prodana posestva so se morala povrniti prvotnim posestnikom ali njihovim dedičem, in po poročilu Jožefa Flavija so se vsem dolgovi odpustili. Poglavitni namen te božje naredbe je bil gotovo ta: premoženje družinam ohraniti in v 50 letih nastale zmešnjave popraviti. S tem se je ob enem zabranilo, da niso eni preveč obogateli, drugi pa preveč obožali.

Kakor marsiktero judovsko napravo, sprejela je katoliška Cerkev tudi to, toda le v duhovnem pomenu in svojim razmeram primerno. V svetem letu bi naj torej krščanska duša opustila vsako posvetno, t. j. grešno opravilo; če je v sužnosti greha, naj skrbi, da zadobi svobodo, odpuščenje svojih dolgov in zgubljeno dedščino nebeškega kraljestva.

Sveto leto je dvojno: redno, ki se po zdajni navadi vsako 25. leto obhaja, in izvanredno, ki se ob posebnih dogodkih obhaja samo nekatere dni.

Prvo redno sveto leto v katoliški Cerkvi je bilo leto 1300. Vzrok bil je sledeči. Ko proti koncu 13. stoletja verniki niso mogli več potovati v sv. deželo, k grobu našega Izveličarja, ker so njo neverniki dobili v svojo oblast, nastala in razširila se je govorica, da bo leta 1300. na začetku novega stoletja, zadobil velike odpustke vsak, ki bo obiskal v Rimu cerkev sv. Petra in Pavla. In res, takoj v začetku tega leta je velika množina tujcev prihajala v Rim. Ker se je število potnikov vsak den množilo, premišljevali in posvetovali so se o tem veliko sv. oče Bonifacij VIII., ter dne 22. februarja 1300. v pismu do vseh vernih oznanili sv. leto in odpustke sv. leta.

To pismo je pretreslo celi katoliški svet. Od vseh strani je ljudstvo vrelo v Rim. Komaj so ceste in ulice svetega mesta obsegale množico ljudi. Kakor se bere v pismih tistega časa, prišli so tudi iz naših krajev knezi, škofi in mnogo prostega ljudstva. Menda je od tistega časa beseda romar za božjepotnik in romati za na božjo pot iti v navadi. Nek italijansk pisatelj trdi, da je 200 tisuč tujcev bilo zmiraj v Rimu.

(Prihod. dalje.)

Nova puška. — Kratki in lehkoumevni poduk v orožji po vprašanjih in odgovorih za c. k. vojake. Spisal in založil Andrej Komelj, c. k. stotnik 7. peš-polka barona Marojčiča. Tako se zove novo izišlja knjižica, ki na 53 straneh jako dobro in umevno razlaga novo puško, njeno sestavo, potem kako se ž njo ravna pri nabijanji, merenji in strelanji. Knjižica je na eni strani slovenska, na drugi nemška. Vojakom slovenskim bo jako ustregla. Veseli pa nas, da med našimi oficirji imamo pisatelja s tako spretnim slovenskim peresom. Pri imeau slovensko tiskanem je menda le tiskoven pregrešek: Comel mesto Komelj.